

DIRECTOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTORS ADJUNTS
IGNASI ARIAGAY, ARIADNA TRILLAS

SUBDIRECTORS
MANEL MANCHÓN, DAVID MIBÓ,
CATALINA SERRA

EDICIÓ PAPER
JORDI CORTADA
EDICIÓ DIGITAL
SILVIA BARROSO
POLÍTICA FERRAN CASAS
INTERNACIONAL MARC VIDAL,
CARME COLOMINA
ECONOMIA TONI GARGANTÉ,
ÀLEX FONT
SOCIETAT CARLES ARBOLÍ
CULTURA ANDREU GOMILA,
LAURA SERRA
COMUNICACIÓ ÀLEX GUTTÉRREZ
ESPORTS TONI PADILLA

LLINGUA ALBERT PLA
DISSENY CRISTINA CORDORA
FOTOGRAFIA FRANCESC MELCION
XAVIER BERTRAL
COMUNITATS GUILLEM CARBONELL
TECNOLOGIA ÀLEX PODEROSO

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
ORIOL SOLER
DIRECTOR EXECUTIU
JOAN ALEGRE
DIRECTOR ECONÒMIC/FINANCER
ÒSCAR VILUMARA
DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN
DIRECTOR OPERACIONS
JOSEP SOLÉ
SISTEMES
SERGI RUIZ
MÀRQUETING
ORIOL CANALS
MÀRQUETING SOCIAL
MABEL MAS

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA

TELÈFON: 93 202 95 95

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR: 902 281 110

CORREU ELECTRÒNIC: info@ara.cat

TEXT LEGAL

Edicions de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es pugui reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD

DL: B-42598-2010
ISSN: 2014-010X

**ISAAC LLUCH,
EL NOSTRE HOME A BERLÍN**

Isaac Lluch (centre) és el cronista de l'actualitat alemanya de l'ARA. Establert a Berlín, Lluch ha aprofitat uns dies de vacances per visitar la redacció i xerrar amb els companys d'Economia i Internacional.

EL DIARI D'AHIR

Davor Kus: La fotografia publicada ahir a les pàgines 36 i 37 d'Esports anava acompanyada d'un peu de foto erroni. El jugador de bàsquet que apareixia a la imatge no era Xavi Rabaseda sinó el jugador croat del Fuenlabrada Davor Kus.

Liberalisme per sortir de la crisi

Ni els organismes internacionals ni el mateix govern a Madrid preveuen un creixement vigorós que rebaixi l'atur a Espanya de manera substancial aquest any o el que ve. I mentre els líders europeus no resolguin de manera definitiva la necessària reestructuració del deute de Grècia, els mercats continuaran especulant amb un possible contagi a Portugal, Irlanda, Espanya i àdhuc Itàlia. Per mantenir-nos a la primera divisió econòmica de la Unió Europea ja no depenem exclusivament de nosaltres. Però podem fer molt per accelerar la recuperació.

En primer lloc, hem d'entendre la frustració de les persones indignades i fer un diagnòstic encertat. Espanya està patint l'explosió d'una bombolla immobiliària gegant, amb una xifra d'entre 1,5 i 2,5 milions de vivendes no acabades o no venudes. Durant l'època de bonança no s'adoptaren les necessàries reformes estructurals i de liberalització i diversificació de l'economia. El model de creixement econòmic espanyol entre el 1993 i el 2007 es basà en la construcció, el turisme, el consum (i endeutament) i els serveis de poc valor afegit. Aquests sectors han de continuar contribuint, però no són els pilars d'un model de creixement sostenible. Per això Espanya ha passat de liderar la creació d'ocupació a l'eurozona, a l'actual situació en què un de cada tres aturats a l'eurozona és espanyol.

En primer lloc, podem adoptar reformes estructurals que no costen ni un euro i que augmentarien la nostra competitivitat. Això sí, exigeixen voluntat política i la complicitat de la ciutadania. Hem de racionalitzar la jornada laboral. Som dels països de la UE on es treballa més hores, però massa sovint de manera poc organitzada i productiva. Hauríem de simplificar el calendari de festius, eliminant els municipals. Hi ha mesos a

ALEXANDRE MUNS

PROFESSOR DE L'ESCI-UPF

Catalunya (juny, setembre i desembre) i a totes les comunitats autònomes en què s'acumulen massa dies festius. Adoptant un sistema de festius únicament estatals i autonòmics ens equipararíem a França i Alemanya. Als festius s'hi sumen ponts que sovint les empreses decideixen donar a darrera hora.

Cal fer més simples els tràmits administratius per crear i gestionar empreses. L'ideal seria que hi hagués una finestra única per internet com han aconseguit altres països. Aquestes reformes senzilles i que no requereixen un increment de la despesa pública s'han de complementar amb altres de més complicades i polèmiques com les del mercat laboral i els sistemes educatiu i judicial.

En segon lloc, cal fomentar més els sectors econòmics relacionats amb les noves tecnologies. La inversió rècord anunciada per Ford a Almassafes és un èxit, però ni Catalunya ni Espanya poden dependre exclusivament de sectors manufacturats i industrials tradicionals donada la competència de costos de les potències emergents. Per tant, cal potenciar la biomedicina, la biotecnologia, les tecnologies de la informació i comunicació, la nanotecnologia i els materials i tecnologies "nets" que augmenten l'eficiència energètica. Alguns d'aquests productes ja es fabriquen al nostre país. Aquests sectors necessiten deduccions fiscals, sinergies amb els

laboratoris de recerca i universitats europees i crèdits bancaris.

Hem d'aplicar una austeritat selectiva i racional. Evitem anar d'un extrem a l'altre; cal eliminar cotxes oficials, viatges innecessaris i estudis que no s'apliquen. I s'hauria d'avaluar la fusió de municipis massa petits i de cossos administratius que es dupliquen. Però l'austeritat no pot afectar els serveis bàsics ni ser tan draconiana que redueixi excessivament el consum quan el sector privat encara no s'ha revifat.

Malgrat haver-hi tants problemes, la situació d'Espanya no es pot comparar amb la de Grècia, Irlanda i Portugal. Espanya és l'onzena potència econòmica mundial en volum de PIB, està entre les tres primeres receptors de turistes i és líder en inversió en molts països d'Amèrica Llatina. Comptem amb empreses multinacionals líders mundials en el sector elèctric, d'energies renovables, de construcció i gestió d'infraestructures de transport i energètiques, cadenes hoteleres, banca, alimentació i disseny tèxtil. A més, Catalunya té un teixit de pimes competitiu que exporta arreu del món. I malgrat que s'hagi de redimensionar a la baixa l'AVE, gaudim d'infraestructures modernes.

Ens cal lideratge polític que prengui decisions pensant en les properes generacions, i no únicament en les properes eleccions. És imprescindible la pedagogia política que practicava el president Puig i que ha reprès el govern de la Generalitat des del novembre. Cal dir la veritat a la ciutadania sense alarmar ni ser catastrofista. Moltes empreses podrien contractar més empleats, en lloc d'intentar espremer l'actual plantilla per treure'n més productivitat, cosa ja impossible. Amb esperit de solidaritat, però també de sacrifici compartit, superarem la crisi, però només si remem plegats en la mateixa direcció i no deixem els deures per al setembre.

JORDI DURÓ

**PRO:
TOTS
IGUALS**

**CONTRA:
TOTS
IGUALS**

